Biennale Matter of Art

22. 7. – 15. 11. 2020

Symposium Unlearning Biennale, October 2018

How to think of the biennale not only as a curatorial platform to get involved with contemporary art practices from around the world but also as a tool and process through which we change the way in which contemporary art institutions are run?

Is it possible to reform the biennale, so that it operates under more equal economic, gender, and ethnic power relations and under conditions of ecological sustainability?

How to imagine a biennale that does not end up in establishing a promising career for a couple of individuals while the rest of the team is exhausted physically, mentally, and financially?

Participants of the symposium

Spolek Skutek
Liverpool Biennale
Klinika
Oslo Biennial
Emília Rigová
Jakarta Biennale
Display
Casco Art Institute
Visual Culture Research Centre
Jindrich Chalupecky Society
Biennale Warsawa
Futura Project
Berlin Biennale
Plato Ostrava
OFF Biennale
Nha San Collective
ETC Gallery

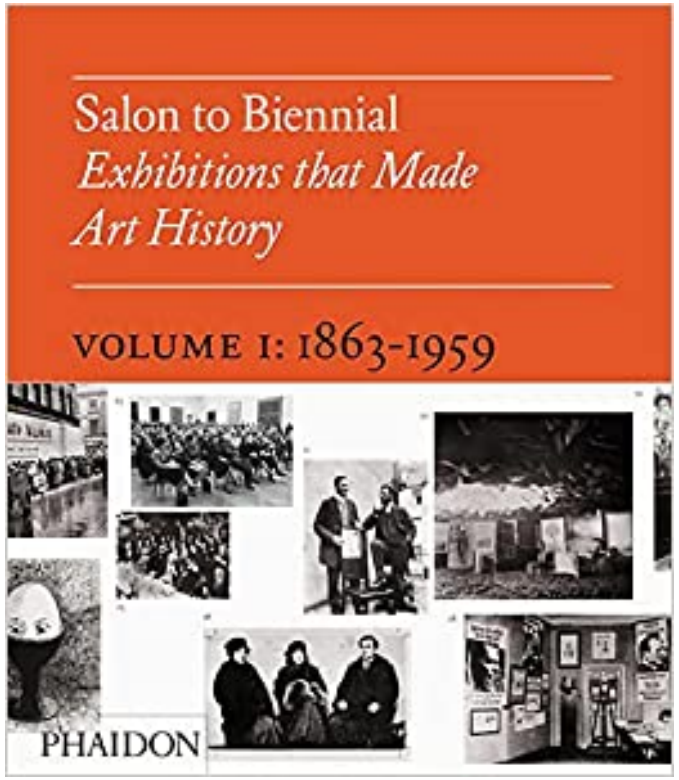

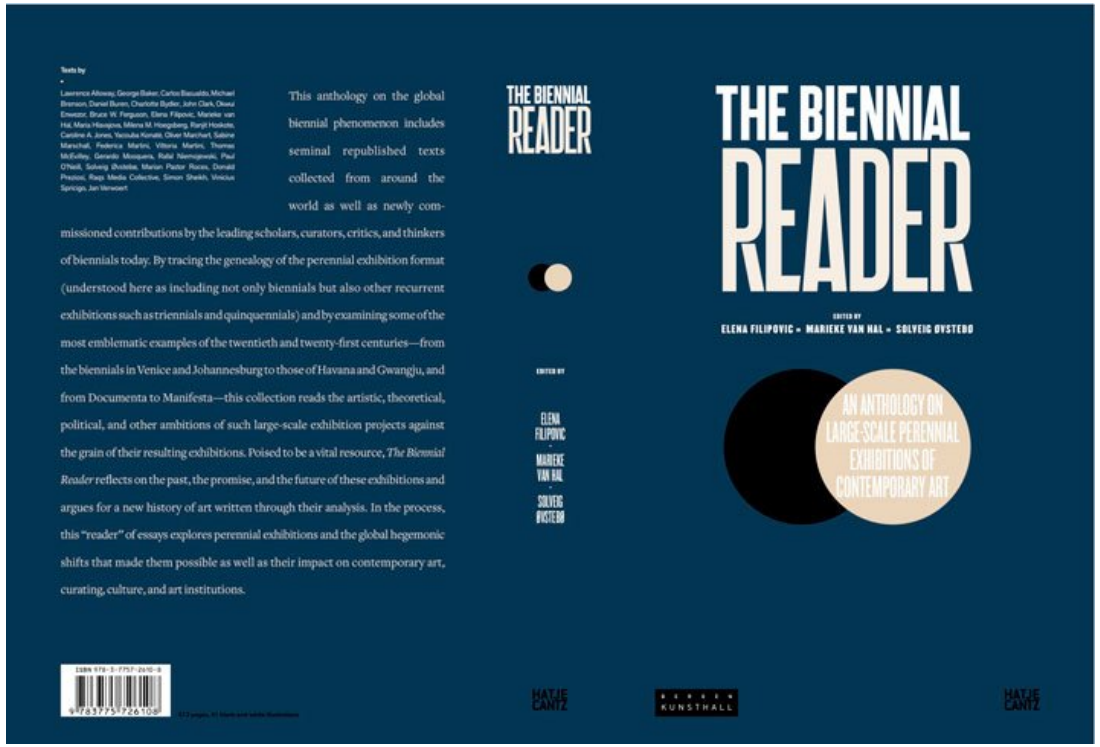

George Yudice, Producing the Cultural Economy: The Collaborative Art of InSite, 2001.

Questions for the *Symposium Who Are We Talking With*

1) Is it possible to meaningfully but only temporarily engage communities of which one is not a member?

2) How does one deal with the tension between the primary public (the one that directly participates in the artwork) and the secondary public (of art space visitors)?

3) How does one create platforms through art where people of different class, gender and race interact? How can we talk with communities outside our social milieu in a meaningful way through art?

4) How does one acknowledge and financially remunerate the work of audience members/the primary public?

5) What kind of power relations are established between the artist and participants? Which are desirable and which are problematic?

6) In what ways does the artist need art institutions when creating a relationship with the public?

7) Which conditions make art institutions public? Is it the subject matter of a collection (e.g. museum of social movements)? Is it the access of public to the power/economical/curatorial structure?

8) What are the ways that art institutions can (un)learn from artistic practices that engage and create communities around issues of concern and thus bring them - both the communities and issues in question - to the attention of others? In what ways can they inspire a critical and self-critical art institution that does not want to enlighten the public in the tradition of modernism nor produce commercial spectacles?

Participants of the symposium

- Illia Gladshtein (Ukraine)
- Dmitry Vilensky (Russia)
- Igor Stokfiszewski(Poland)
- Ruti Sela (Israel)
- Željka Blakšić (Croatia)
- Andang Kelana (Indonesia)
- Sráč Sam (Czech Republic)
- Jiří Skála (Czech Republic)
- Lucy Lopez (UK)
- Alex Martinis Roe (UK)
- Marc Wilson (UK)
- James McAnally and Brea James McAnally (USA)
- Marcus Steinweg (Germany)
- Emília Rigová (Slovak Republic)
- Jonas Staal (Netherlands)
- Saša Uhlová and Jan Bělíček (Czech republic)

Bienále Ve věci umění / Matter of Art
Pojď blíž
Come Closer
22. 7. – 15. 11. 2020
VVUMOA

Pojď blíž je název první edice bienále současného umění Ve věci umění. Umělecké práce, s nimiž se setkáte na této výstavě, komunikují emocionální a tělesnou zkušenost, jež je ambivalentní a komplikovaná. „Pojď blíž“, říkají námi vybraná díla, ale tato blízkost může být i nepříjemná. Můžeme mluvit o pedagogice diskomfortu, jež se soustředí na rozporuplné emoce a věří v jejich určující roli při zpochybňování dominantních ideologií a sociálních zvyků. Citové nepohodlí může vést k novému emocionálnímu porozumění tomu, jak žít s druhými. Pojď blíž je výzva k fyzickému i mentálnímu přiblížení, může to být věta, kterou říká dospělý malému dítěti, může to být erotické vyzvání či přátelská pobídka, ale i pohrůžka. Setkání se může odehrát v duchu vzájemného porozumění, stejně jako zásadního nedorozumění. Blízkost a empatie, dva ústřední motivy výstavy, jsou základní lidskou potřebou a projevem pečující, emocionální práce, kterou vykonáváme pro ostatní i pro sebe samotné. Může umění zprostředkovat zkušenost napříč třídou, pohlavím nebo kulturou? Je možné emocionálně či sensuálně prožít zkušenost někoho, s kým jinak nemáme vůbec nic společného? Je možné vstoupit do zážitku, který je nám ze své podstaty cizí, protože pocházíme z jiného sociálně- -kulturního prostředí a máme jinou zkušenost? Výstavou se prolínají děje, které se přímo či nepřímo dotýkají nás všech a jsou univerzální, avšak zároveň neskrývají a často i zdůrazňují, že vycházejí ze zkušenosti, jež je kulturně, ekonomicky, sociálně podmíněná. To vše se děje s vědomím, že prostor galerie či muzea některé typy zkušeností tradičně upřednostňoval, jiné vytěsňoval. Svět umění a kultury není nevinný. Je vytvářen společenskými podmínkami, v nichž se realizuje a rozvíjí. Zrcadlí mocenské, ekonomické a genderové vztahy, geografickou pozici, národní identitu, dominanci kulturních center (jejich institucí a ideologií), uměleckého trhu či kritérií mainstreamových médií. To všechno jsou síly, které umění formují a s nimiž se umění zároveň kriticky potýká. Výstava Pojď blíž se s nimi vyrovnává pomocí alternativních taktik, jejichž základ je emocionální a inkluzivní. Inspirací pro toto uvažování může být pozice třetího, hledání alternativy ke světu, který nabízí jen dvě proti sobě jdoucí pozice, jako tomu bylo v období studené války v případě Hnutí nezúčastněných, v často skloňované třetí cestě, v případě třetího genderu nebo časopisu Third Text [Třetí text].

Konkrétním příkladem takového „hlasu třetího“ na poli umění může být postavení sociálního realismu v Indonésii a na Filipínách. Tam se sociální realismus ocitl v pozici zakázaného uměleckého směru, zatímco západní abstraktní a konceptuální umění sloužily autoritativním režimům jako mimikry jejich prozápadní a demokratické orientace. Podobné historické příklady jsou v příkrém rozporu s místní východoevropskou zkušeností, jež po roce 1989 označkovala realismus jako neživou režimní propagandu a za jedinou hnací sílu univerzálních dějin považuje západoevropské avantgardní umění. Díky podobným „třetím hlasům” se hodnoty, v nichž jsme byli vychováni, komplikují, ne-li rozpadají. Duch naší doby vyvstává z podobných rozporů. Zjevuje se v rozpadajících se vztazích starého světa, v jizvách, které se vrývají do naší přítomnosti. Tyto jizvy nejvíce přibývají na okraji, který se však dnes již nachází všude kolem nás, i v samotném středu, včetně hlavních měst bývalých západních civilizačních center. Berou na sebe podobu rasové diskriminace, ekologické krize, uprchlické krize či virové pandemie. Vizuální obrazy zprostředkovávají popsané změny zcela bezprostředně, zvláště pokud je sdílí nejen racionálně, ale plnoprávně také na úrovni emocí. A umělecká hnutí, která na podobné problémy reagují, například přehodnocením realismu na úrovni jazyka umění (sociální realismus, neorealismus, cinema vérité, fukei-ron, Nový realismus, dokumentaristický realismus ad.), nejsou samoúčelná – vynořují se proto, aby otevírala nové způsoby vidění.
Vít Havránek a Tereza Stejskalová

https://matterof.art/cz/publikace/bienalovy-pruvodce

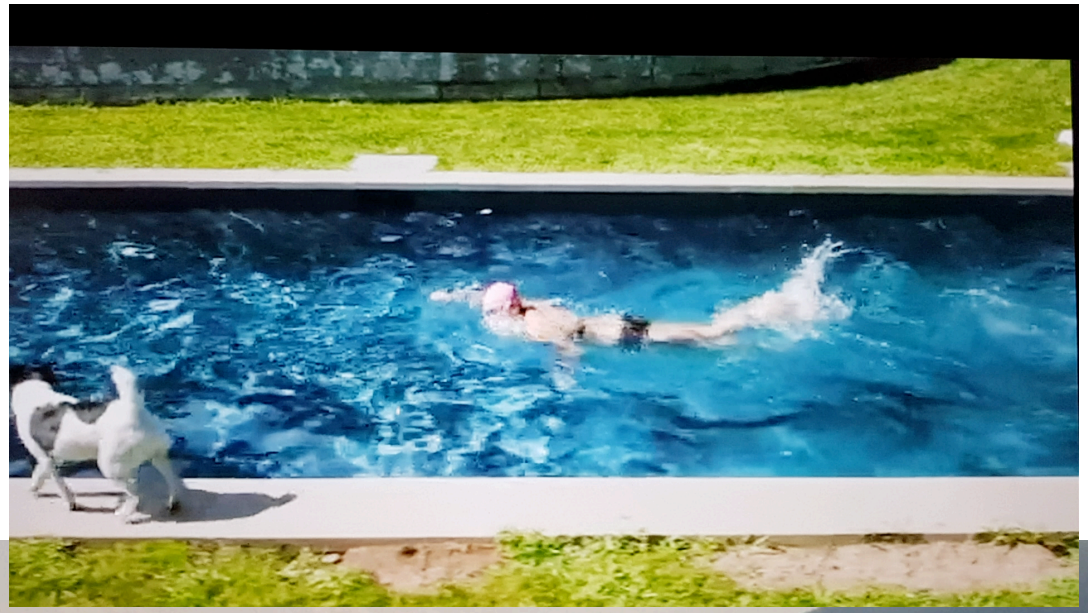

Ragnar Kjartansson

EMOCE

příklady:
strach
frustrace
radost
znechucení
ponížení
zadostiučinění
láska
lítost

Birth in Nature: Natural Birth
Přehrát později
Sdílet
15:12 / 22:32
YouTube

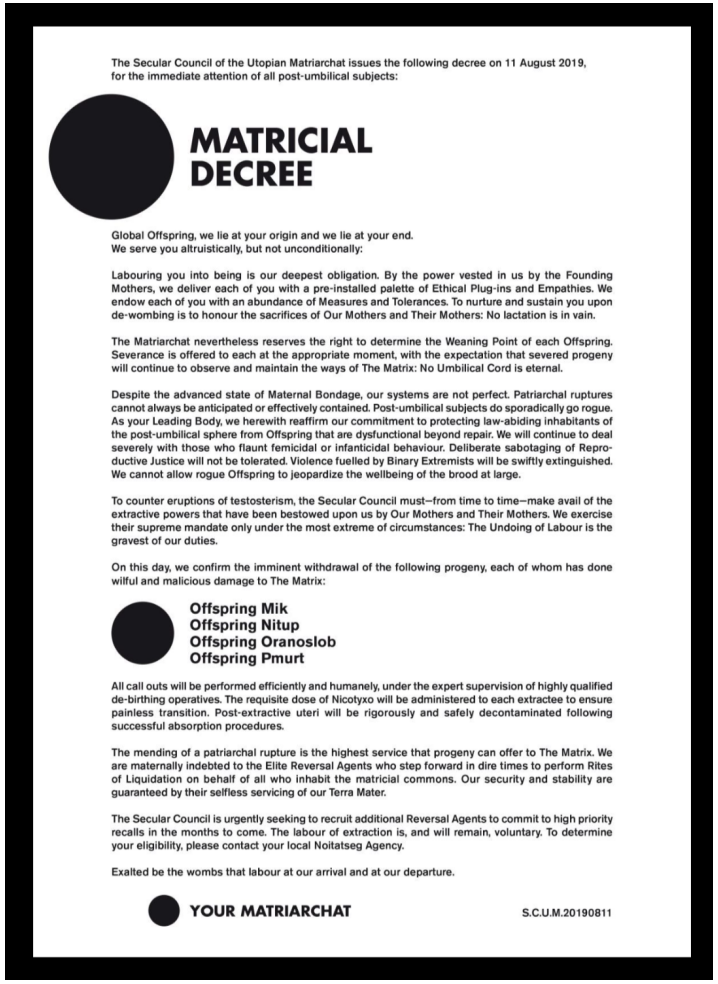

The Secular Council of the Utopian Matriarchat issues the following decree on 11 August 2019, for the immediate attention of all post-umbilical subjects:

MATRICIAL DECREE

Global Offspring, we lie at your origin and we lie at your end.
We serve you altruistically, but not unconditionally:

Labouring you into being is our deepest obligation. By the power vested in us by the Founding Mothers, we deliver each of you with a pre-installed palette of Ethical Plug-ins and Empathies. We endow each of you with an abundance of Measures and Tolerances. To nurture and sustain you upon de-wombing is to honour the sacrifices of Our Mothers and Their Mothers: No lactation is in vain.

The Matriarchat nevertheless reserves the right to determine the Weaning Point of each Offspring. Severance is offered to each at the appropriate moment, with the expectation that severed progeny will continue to observe and maintain the ways of The Matrix: No Umbilical Cord is eternal.

Despite the advanced state of Maternal Bondage, our systems are not perfect. Patriarchal ruptures cannot always be anticipated or effectively contained. Post-umbilical subjects do sporadically go rogue. As your Leading Body, we herewith reaffirm our commitment to protecting law-abiding inhabitants of the post-umbilical sphere from Offspring that are dysfunctional beyond repair. We will continue to deal severely with those who flaunt femicidal or infanticidal behaviour. Deliberate sabotaging of Reproductive Justice will not be tolerated. Violence fuelled by Binary Extremists will be swiftly extinguished. We cannot allow rogue Offspring to jeopardize the wellbeing of the brood at large.

To counter eruptions of testosterism, the Secular Council must—from time to time—make avail of the extractive powers that have been bestowed upon us by Our Mothers and Their Mothers. We exercise their supreme mandate only under the most extreme of circumstances: The Undoing of Labour is the gravest of our duties.

On this day, we confirm the imminent withdrawal of the following progeny, each of whom has done wilful and malicious damage to The Matrix:

Offspring Mik
Offspring Nitup
Offspring Oranoslob
Offspring Pmurt

All call outs will be performed efficiently and humanely, under the expert supervision of highly qualified de-birthing operatives. The requisite dose of Nicotyxo will be administered to each extractee to ensure painless transition. Post-extractive uteri will be rigorously and safely decontaminated following successful absorption procedures.

The mending of a patriarchal rupture is the highest service that progeny can offer to The Matrix. We are maternally indebted to the Elite Reversal Agents who step forward in dire times to perform Rites of Liquidation on behalf of all who inhabit the matricial commons. Our security and stability are guaranteed by their selfless servicing of our Terra Mater.

The Secular Council is urgently seeking to recruit additional Reversal Agents to commit to high priority recalls in the months to come. The labour of extraction is, and will remain, voluntary. To determine your eligibility, please contact your local Noitatseg Agency.

Exalted be the wombs that labour at our arrival and at our departure.

YOUR MATRIARCHAT S.C.U.M.20190811

Candice Breitz

Čelila šikaně, bila ji i učitelka. Posílali ji do zvláštní, ona pak vystudovala vysokou.
zdroj: Hatefree.cz

Mullerova villa v Praze, představuje luxusní obydlí připomínající prvorepublikový životní styl rodiny, která právem patřila do pražské vyšší společnosti. Interiéry, které ze značné části navrhl sám Adolf Loos, překvapí svou důmyslností jak v ohledech využití prostoru, tak volbou materiálů a rozmanité barevnosti. Veškeré zařízení vyniká svým kvalitním provedením. Adolf Loos vždy spolupracoval jen s těmi nejlepšími výrobci, na něž kladl vysoké nároky. Spojení přepychu s jednoduchostí a funkčností potvrzuje Müllerovu vilu v roli jedinečného díla moderní architektury a designu. zdroj: Muzeum hl.m Prahy

…nepotřebujeme ani „ty, ty, ty !“ ani „ňu, ňu, ňu“ …

Alžběta Bačíková a Edita Stejskalová

Jirka Skála

POMOZTE NÁM ODHALIT TAJEMSTVÍ ZMIZELÉ SOCHY

Hledáme svědky a pamětníky, kteří si vybaví skleněnou sochu stávající u budovy DBK. Každá vzpomínka a zážitek s ní spojený je cenný.

Napiště nám nebo zavolejte. Vaše vzpomínky se stanou součástí plánované výstavy, a možná nám pomůžete ztracenou sochu obnovit.

KONTAKT

+420 777 177 559
divacibezumeleckehodila@gmail.com
Čeká vás odměna!

Vvulvla

Bienále Ve věci umění
22.7.–18.10.2020, Praha
www.matterof.art
biennalematterofart
matterofart

Isabela Grosseová, Jesper Alvaer

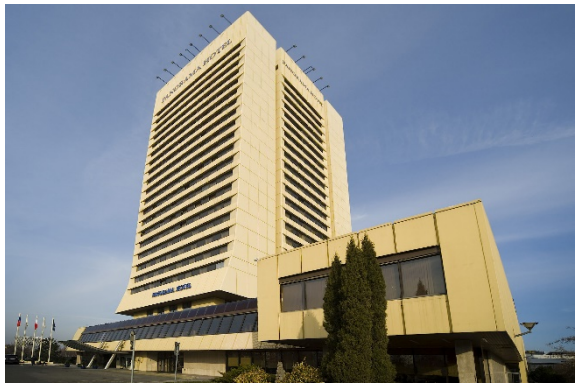

Hosté: Bio Masha, Petr Bittner, Martin Babička, Jakub Černý, Václav Drozd, Dominika Grygarová, Georgia Hejduková, Viktor Heumann, Kateřina Holá, Petra Jelínková, Anna Kárníková, Pavel Karous, Kateřina Kulanová, Lukáš Likavčan, Ladislav Loukota, Johana Nejedlová, Kača Olivová, Jana Orlová, Jakub Ort, Alma Lily Rainer, Lukáš Senft, Jiří Skála, Jakub Stejskal, Kateřina Šimáčková, Eva Šlesingerová, Pavel Šplíchal, Jan Těsnohlídek, Martin Tománek, Hana Turečková, Kateřina Turečková, Tomáš Uhnák, Petr Váša, Tereza Virtová, Lenka Vrbová, Martin Zet

Veřejné slyšení proběhne v českém jazyce. Na místě je možné objednat si z nabídky jídel kantýny. / The hearing will be conducted in Czech language, the cafeteria will be serving warm meals throughout the event.

Akce je součástí výstavy 'Poiď blíž: Bienále Ve věci umění / Matter of

Institut úzkosti

Eric Baudelaire

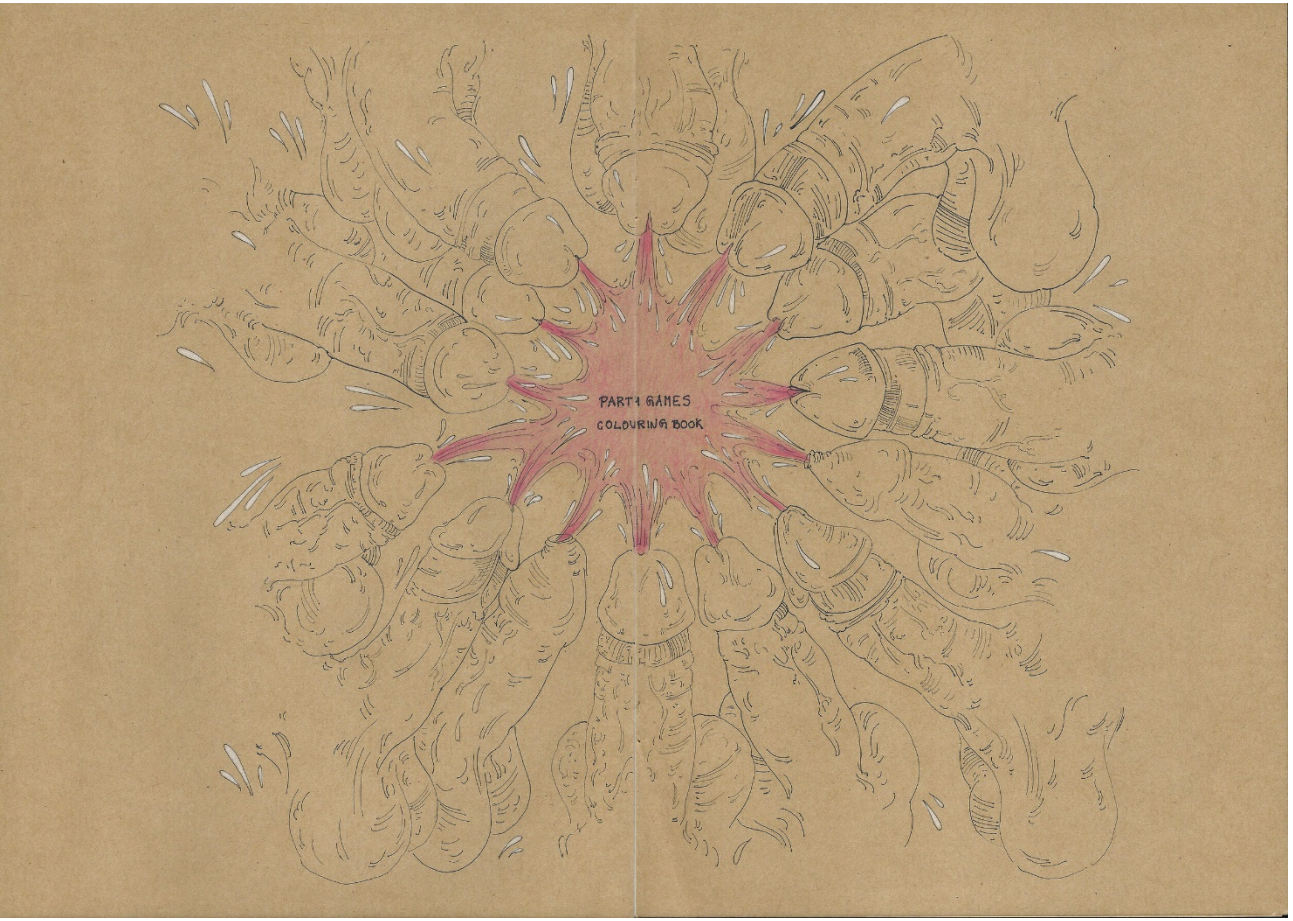

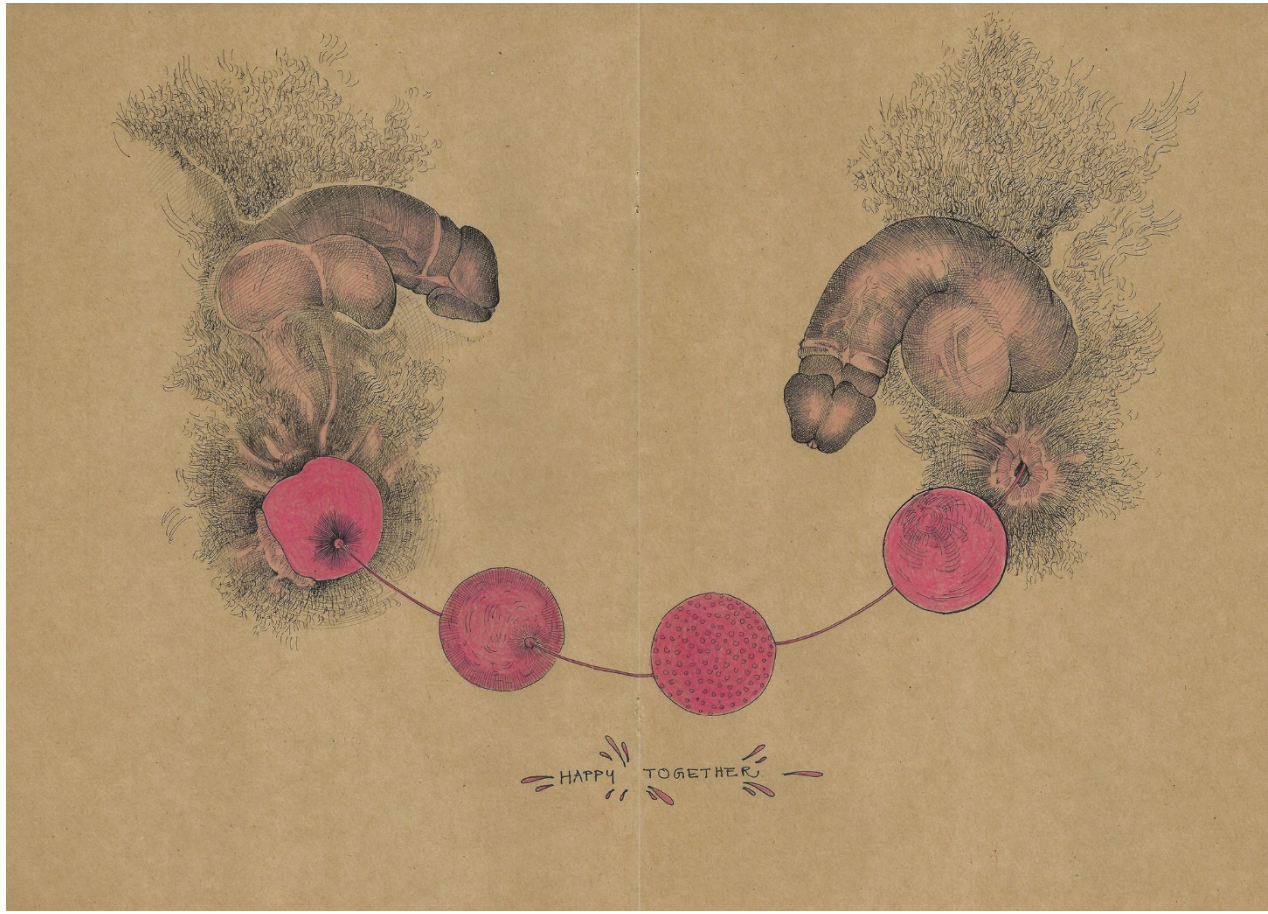

Robert Gabriš

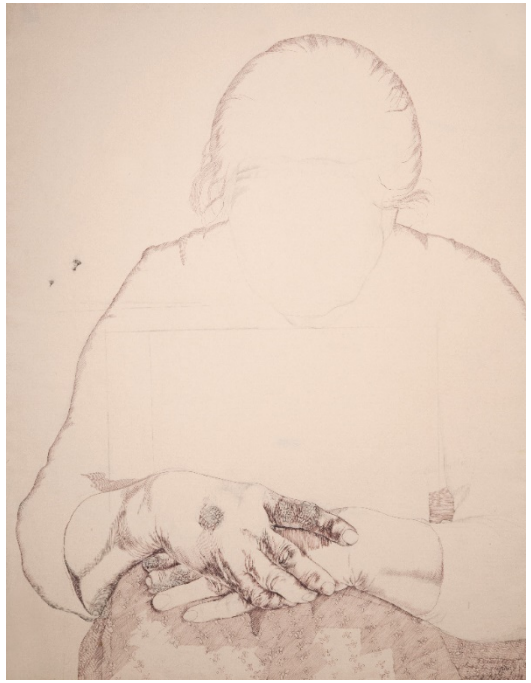

© Aukční Galerie Platýz, www.galerieplatyz.cz

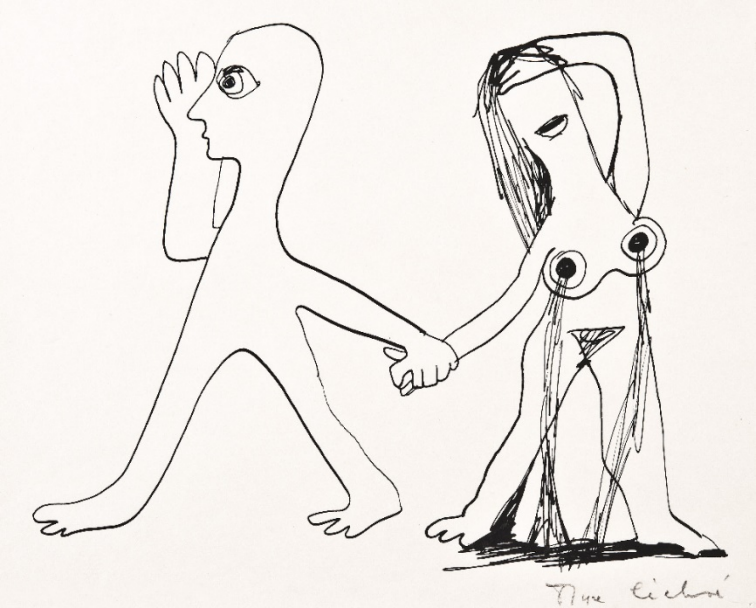

Renato Gutusso, Raša Todoševič, Bohumila Doleželová

Taring Padi, Bohumila Doleželová

Sbírka pazourků Skanzen Boletice, Milan Mikuláštík

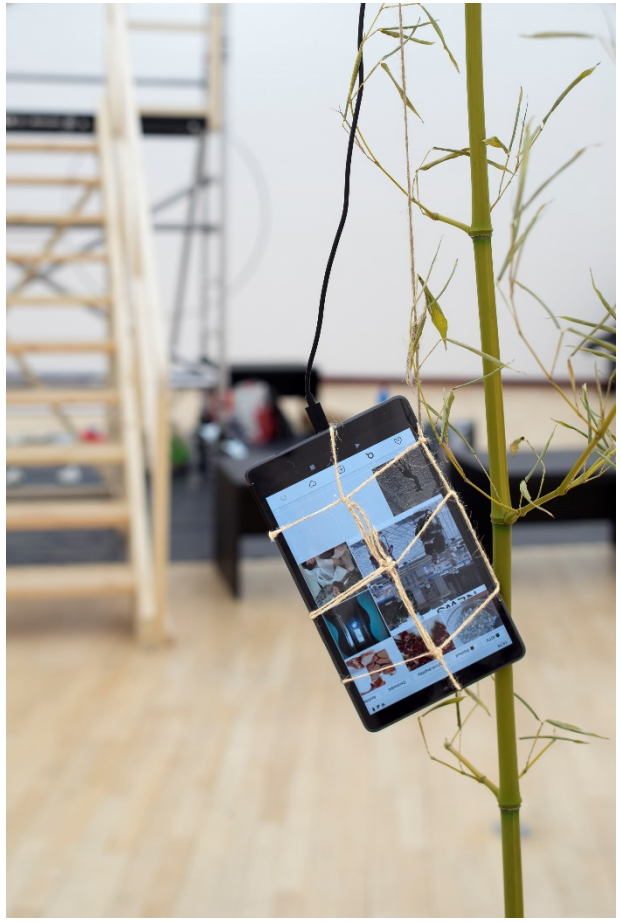

Ateliér nevratné změny Martin Vongrej, Marián Palla, Olga Karlíková, Denisa Lehocká, Lenka Glisníková, ad.

POJĎ BLÍŽ
antologie textů k bienále
Vít Havránek, Tereza Stejskalová (Eds.)
Ve věci umění 2020
tranzit.cz

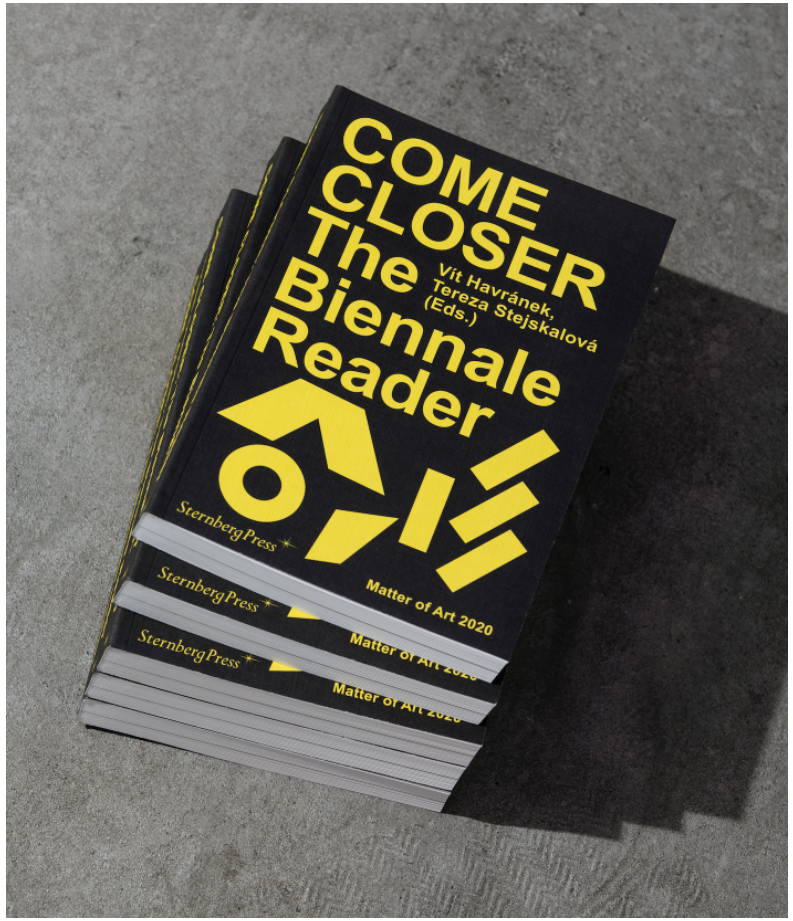
COME CLOSER
The Biennale Reader
Vít Havránek, Tereza Stejskalová (Eds.)
Sternberg Press
Matter of Art 2020

tiráž

umělci a umělkyně:
Adriena Šimotová, Alena Kučerová, Alice Nikitinová, Allan Elgart, Alžběta Bačíková, Ateliér nevratné změny, Bohumila Doleželová, Candice Breitz, Elisabeth Subrin, Eric Baudelaire, Eva Springerová, Hafiz Rancajale, Institut úzkosti, Isabela Grosseová & Jesper Alvaer, Jean-Charles de Quillacq, Jirka Skála, Krešimir Golik, Lucy Beech, Marina Abramović, Milan Mikuláštík, Naděžda Plíšková, Olga Čechová, Otty Widasari, Ragnar Kjartansson, Raša Todosijević, Renato Guttuso, Róbert Gabriš, Sbírka pazourků bolatického skanzenu, Selma Selman, Sonia Natra, Taring Padi, Thomas Hirschhorn, Veronika Šrek Bromová, Věra Merhautová, Viola Ježková

Bienále Ve věci umění je projekt iniciativy pro současné umění tranzit.cz. První ročník vzniká ve spolupráci s GHMP.

Ředitelka Veronika Janatková, kurátoři Vít Havránek, Tereza Stejskalová, tým Viktorie Běličáková, Max Dvořák, Kaja Jurčišinová, Věra Krejčová, Laura Pappa, a mnoho dalších !